

Programowanie strukturalne - Wykład 4

Wstęp do testowania funkcji

Jak sprawdzać poprawność funkcji?

- Testowanie efektów ubocznych (side effects): Jeśli funkcja wpływa na stan systemu lub zmienia stan obiektów/innych zmiennych, to można przetestować, czy te zmiany są poprawne i oczekiwane. Na przykład, jeśli funkcja zapisuje dane do bazy danych, możesz sprawdzić, czy te dane zostały zapisane w oczekiwany sposób.
- Testowanie wyjątków (exceptions): Można przetestować, czy funkcja rzuca wyjątki (błędy w trakcie wykonania), gdy powinna. W ten sposób można zweryfikować, czy funkcja zachowuje się zgodnie z oczekiwaniami w sytuacjach wyjątkowych. - to dostarcza programownie obiektowe (!!!).

- Testowanie typów zwracanych przez funkcję: Jeśli funkcja zwraca wartość, można przetestować, czy jest ona poprawnego typu. Na przykład, jeśli funkcja powinna zwracać liczbę całkowitą, można sprawdzić, czy zwraca wartość typu `int`. Zwykle powinna być to “najmniejsza grupa typów”.
- Testowanie czy funkcja zwraca wartości niemodyfikujące stanu: Jeśli funkcja nie wpływa na stan systemu lub zmienia stan obiektów/innych zmiennych, można przetestować, czy zwraca poprawne wartości dla różnych argumentów wejściowych.

- Testowanie funkcji za pomocą przypadków brzegowych: Można przetestować, jak funkcja zachowuje się w skrajnych przypadkach, takich jak podanie nieprawidłowych danych wejściowych lub granicznych wartości. To pozwala na upewnienie się, że funkcja działa poprawnie w różnych warunkach.

Pamięć w języku C

Pamięć w języku C

Program w języku C po skompilowaniu wykorzystuje trzy rodzaje pamięci:

- statyczną (globalną) - korzystają z tego zmienne statyczne i globalne.
- automatyczną - zmienne zadeklarowane wewnątrz funkcji
- dynamiczna - allokowana na stacku i może być zwolniona, gdy będzie to konieczne.

Przypadek do analizy:

- Napisz funkcję bez argumentu, która zlicza liczbę swoich wywołań, a następnie ją wyświetla.

Zmienne globalne:

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  int x=0;
5
6  void foo()
7  {
8      x++;
9      printf("liczba wywolan: %d\n",x);
10 }
11
12 int main()
13 {
14     foo();
15     foo();
16     return 0;
17 }
```

Problem?

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  int x=0;
5
6  void foo()
7  {
8      x++;
9      printf("liczba wywolan: %d\n",x);
10 }
11
12 int main()
13 {
14     foo();
15     x--;
16     foo();
17     return 0;
18 }
```

Zmienne statyczne:

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  void foo()
5  {
6      static int x=0;
7      x++;
8      printf("liczba wywolan: %d\n",x);
9  }
10
11 int main()
12 {
13     foo();
14     foo();
15     return 0;
16 }
```

Zasięg zmiennych

Rodzaj pamięci	Zasięg	Okres istnienia
globalna	cały plik	cały okres działania aplikacji
statyczna	funkcja, w której została zadeklarowana	cały okres działania aplikacji
automatyczna (lokalna)	funkcja, w której została zadeklarowana	czas wykonywania funkcji
dynamiczna	określony przez wskaźniki odnoszące się do tej pamięci	do momentu zwolnienia pamięci

Wskaźniki

Definicja

Wskaźnik (ang. pointer) to specjalny rodzaj zmiennej, w której zapisany jest adres (innej zmiennej lub funkcji) w pamięci komputera.

Symbol	znaczenie	użycie
*	weź wartość x	$*x$
*	deklaracja wskaźnika do wartości	<code>int *x;</code>
&	weź adres	$\&x$

```
1  #include <stdio.h>
2
3  int main (void)
4  {
5      int liczba = 5;
6      printf("Wartość zmiennej: %d\n", liczba );
7      printf("Adres zmiennej: %p\n", &liczba );
8      printf("Adres zmiennej: %#010x\n", &liczba );
9      return 0;
10 }
```

```
1  #include <stdio.h>
2
3  int main ()
4  {
5      int liczba = 5;
6      int * wsk = &liczba;
7      printf("Adres zmiennej: %p\n", wsk );
8      printf("Adres zmiennej przechowujacej wsk.: %p\n", &wsk );
9      printf("Wyluskiwanie wskaznika: %d\n", *wsk);
10     return 0;
11 }
```


Przeanalizujemy kod:

```
1 void idzPrawoDol(int x, int y)
2 {
3     x=x+1;
4     y=y-1;
5 }
6
7 int main()
8 {
9     int x=20, y=15;
10    idzPrawoDol(x,y);
11    printf("Aktualna pozycja: [ %d, %d ] \n",x,y);
12    return 0;
13 }
```

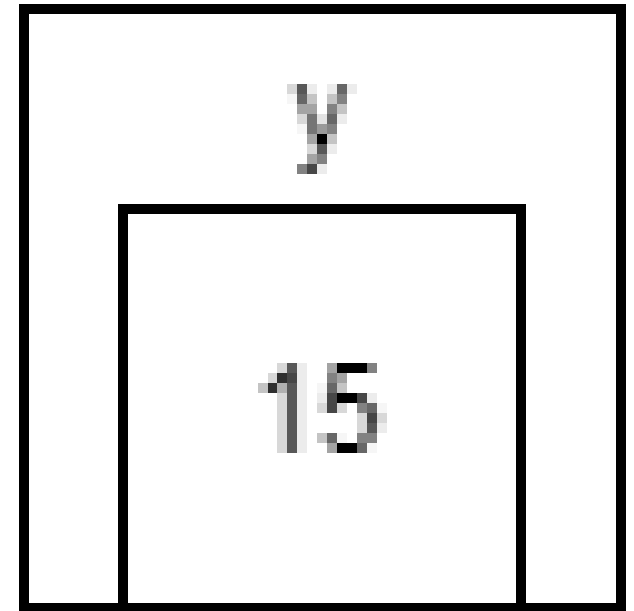
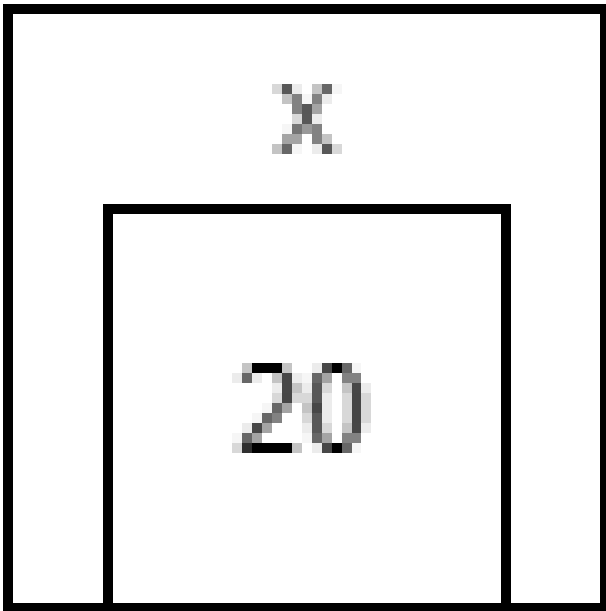
Na wyjściu otrzymujemy:

Aktualna pozycja: [20, 15]

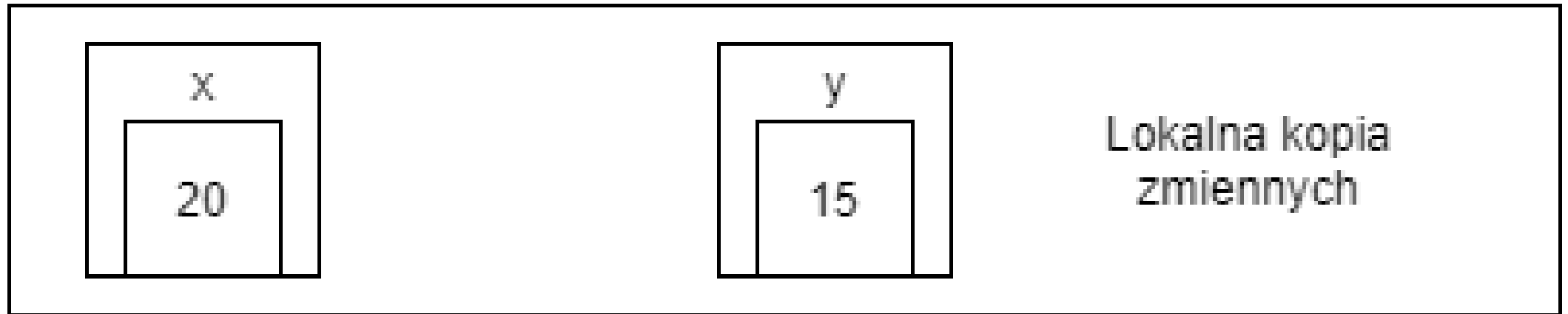
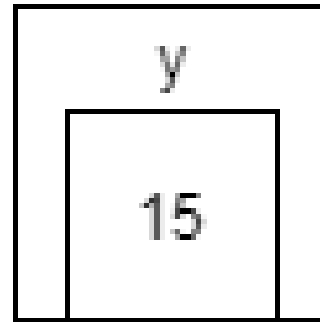
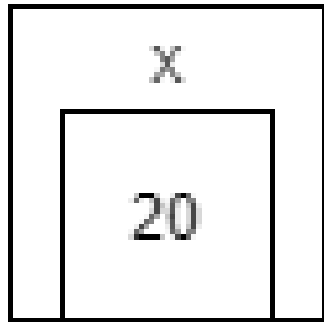
Dlaczego tak się dzieje?

W języku C argumenty przekazywane są przez wartość.

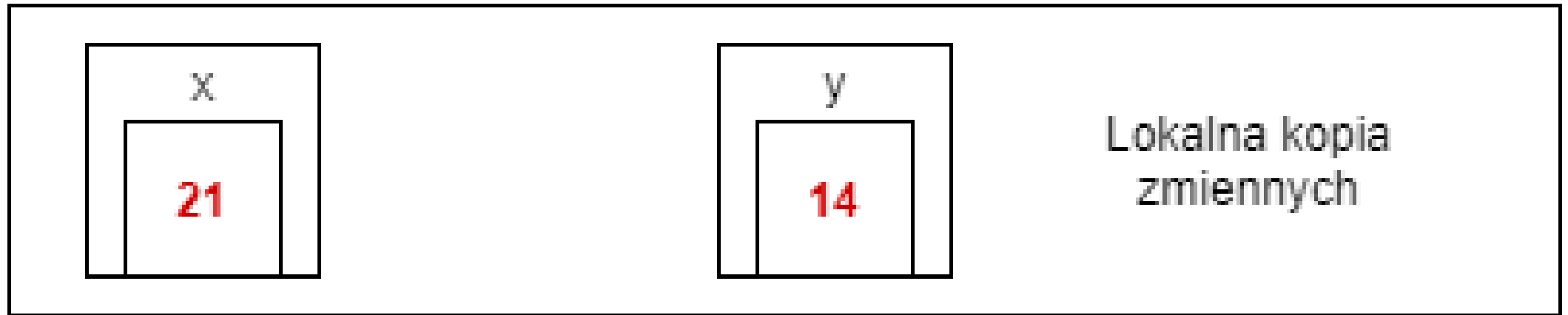
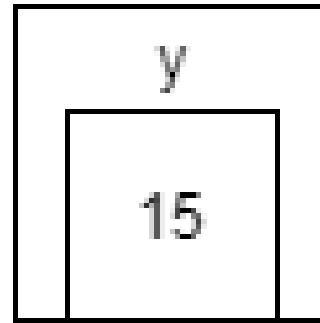
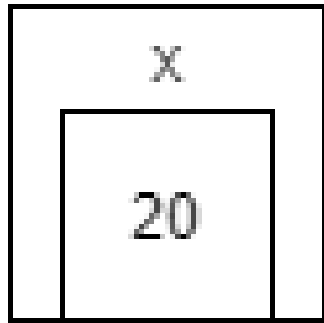
Na początku funkcji `main` mamy dwie zmienne:

Podczas wykonywania funkcji `idzPrawoDo1` następuje kopiowanie wartości do zmiennych lokalnych:

Potem zmiana zmiennych lokalnych:

Jak to naprawić? Użyjemy wskaźników.

```
1 void idzPrawoDol(int *x, int*y)
2 {
3     *x=*x+1;
4     *y=*y-1;
5 }
6
7 int main()
8 {
9     int x=20, y=15;
10    idzPrawoDol(&x,&y);
11    printf("Aktualna pozycja: [ %d, %d ] \n",x,y);
12    return 0;
13 }
```

Na wyjściu będzie:

Aktualna pozycja: [21, 14]

Ważne, że poniższe zapisy są równoważne:

```
1 int* x;  
2 int * x;  
3 int *x;  
4 int*x;
```

Zastosowania wskaźników

- tworzenie szybkiego i wydajnego kodu,
- rozwiązywanie w prosty sposób różnego typu problemów,
- obsługa dynamicznej alokacji pamięci,
- tworzenie zwięzłych wyrażeń,
- przekazywanie struktur danych bez ponoszenia kosztów w postaci narzutu,
- ochrona danych przekazywanych do funkcji jako parametry.

Referencje w C?

[https://pl.wikipedia.org/wiki/Referencja_\(informatyka\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Referencja_(informatyka))

System szesnastkowy

https://pl.wikipedia.org/wiki/Szesnastkowy_system_liczbowy

Pamięć wirtualna

Pamięć wirtualna – mechanizm zarządzania pamięcią komputera zapewniający procesowi wrażenie pracy w jednym, dużym, ciągłym obszarze pamięci operacyjnej podczas, gdy fizycznie może być ona pofragmentowana, nieciągła i częściowo przechowywana na urządzeniach pamięci masowej. Systemy korzystające z tej techniki ułatwiają tworzenie rozbudowanych aplikacji oraz poprawiają wykorzystanie fizycznej pamięci RAM w systemach wielozadaniowych.

ASLR

ASLR (Address Space Layout Randomization) tłumaczony jest jako mechanizm losowego generowania lokalizacji alokacji pamięci wirtualnej.

Wykonywanie czynności przedstawionych na dalszych slajdach związanych z ASLR może oznaczać narażenie komputera na niebezpieczeństwo i podatność na ataki. Wykonanie tych działań nie jest zalecane i robione tylko na własną odpowiedzialność.

Exploit Protection

Funkcja Exploit Protection jest wbudowana w system Windows 10 w celu zabezpieczenia urządzenia przed atakami. Twoje urządzenie jest od razu skonfigurowane za pomocą ustawień ochrony, które są odpowiednie dla większości użytkowników.

[Ustawienia funkcji Exploit Protection](#)

[Dowiedz się więcej](#)

Wymuś losowe generowanie obrazów (obowiązkowa funkcja ASLR)

Wymuś relokację obrazów, które nie zostały skompilowane z użyciem przełącznika /DYNAMICBASE

Włączone domyślnie

Generuj losowo alokacje pamięci (funkcja ASLR „od dołu do góry”)

Generuj losowo lokalizacje alokacji pamięci wirtualnej.

Włączone domyślnie

Funkcja ASLR o wysokiej entropii

Zwiększ zmienność podczas używania ustawienia Generuj losowo alokacje pamięci (funkcja ASLR „od dołu do góry”).

Włączone domyślnie

Poprawnie:

```
1 int num=0;  
2 int *pi = &num;
```

lub

```
1 int num = 0;  
2 int*pi;  
3 pi=&num;
```

Wątpliwe dla niektórych kompilatorów

```
1 #include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
3
4 int main()
5 {
6     int num = 0;
7     int*pi;
8     pi= num;
9     return 0;
10 }
```

```
1 int num = 0;
2 int *pi = &num;
3 printf("Adres pi: %d Wartosc: %d\n",&pi, pi);
4 printf("Adres pi: %x Wartosc: %x\n",&pi, pi);
5 printf("Adres pi: %o Wartosc: %o\n",&pi, pi);
6 printf("Adres pi: %p Wartosc: %p\n",&pi, pi);
```


Wskaźnik na stałą wartość, a stały wskaźnik

Wskaźnik na stałą wartość:

```
1  const int *a;  
2  int const * a;
```

Stały wskaźnik:

```
1  int * const b;
```

Stały wskaźnik na stałą wartość:

```
1  int const * const c
```

```
1  int i=0;
2  const int *a=&i;
3  int * const b=&i;
4  int const * const c=&i;
5  *a = 1; /* kompilator zaprotestuje */
6  *b = 2; /* ok */
7  *c = 3; /* kompilator zaprotestuje */
8  a = b; /* ok */
9  b = a; /* kompilator zaprotestuje */
10 c = a; /* kompilator zaprotestuje */
```

Funkcja `malloc`

```
1 void *malloc(size_t size);
```

Funkcja służy do dynamicznego rezerwowania miejsca w pamięci. Gdy funkcja zostanie wywołana, w przypadku sukcesu zwróci wskaźnik do nowo zarezerwowanego miejsca w pamięci; w przypadku błędu zwraca wartość NULL.

Funkcja `free`

```
1 void free(void *ptr);
```

Funkcja `free` zwalnia blok pamięci wskazywany przez `ptr` wcześniej przydzielony przez `malloc`. Jeżeli `ptr` ma wartość `NULL` funkcja nie robi nic.

Rozmiar `int`

```
1 #include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
3
4 int main()
5 {
6     printf("%Iu\n", sizeof(int)); //Windows
7     //printf("%zu\n", sizeof(int)); //linux, os x
8     printf("%Iu\n", sizeof(int*));
9     printf("%Iu\n", sizeof(int**));
10    return 0;
11 }
```

Wyłuskiwanie (dereferencja) wskaźnika

```
1 int num = 5;  
2 int *pi = &num;  
3 printf("%p\n", *pi);
```

Wskaźniki na funkcję

```
1 typ_zwracany (*nazwa_wsk)(typ1 arg1, typ2 arg2);
```

```
1  #include <stdio.h>
2
3  int suma (int lhs, int rhs)
4  {
5      return lhs+rhs;
6  }
7
8  int main ()
9  {
10     int (*wsk_suma)(int a, int b);
11     wsk_suma = suma;
12     printf("4+5=%d\n", wsk_suma(4,5));
13     return 0;
14 }
```


Jaka różnica?

```
1 int * wsk1 ();  
2 int (*wsk2) ();  
3 int * (*wsk3) ();
```

1. Funkcja zwracająca wskaźnik.
2. Wskaźnik na funkcję.
3. Wskaźnik na funkcję, zwracającą wskaźnik.

Inne typy liczbowe?

Pełna analogia.

Duży błąd merytoryczny - 2 na egzaminie(!)

Dereferencja niezainicjalizowanych wskaźników:

```
1 #include <stdio.h>
2 int main(void)
3 {
4     int *wsk; // niezainicjalizowany wskaźnik
5     *wsk = 5;
6     return 0;
7 }
```

Bibliografia

- Richard Reese, Wskaźniki w języku C, Wydawnictwo Helion 2014.
- <https://pl.wikibooks.org/wiki/C/Wska%C5%BAniki>, dostęp online 15.03.2020.
- http://wazniak.mimuw.edu.pl/index.php?title=Wst%C4%99p_do_programowania_w_j%C4%99zyku_C/Wska%C5%BAniki, dostęp online 15.03.2020.
- https://pl.wikibooks.org/wiki/C/Wska%C5%BAniki_-_wi%C4%99cej, dostęp online 15.03.2020.

